

B.

Mødet den 21. Septbr. 1911. (For lukkede Døre).

Fraværende: N. Joh Laursen og Magnus Nielsen.

1. (J. Nr. 238--1911). Indstilling fra Slagtehusudvalget om Bevilling af 5837 Kr. til **Forstærkning af Støttemuren ved Strandvejen**, samt om at Arbejdet overdrages Murermester Mortensen (Se A. Side 269).

Formanden savnede i Indstillingen en Udtalelse om, hvem der maatte bære Ansvaret for Jordskredet. Han spurgte, om Byraadet ved at vedtage Indstillingen fraskrev sig Retten til at gøre Ansvar gældende overfor Entreprenøren, Murermester Mortensen.

Simonsen oplyste, at Kontrakten paalagde Entreprenøren Ansvaret for, at der ingen Sænkning skete i Vejen. Entreprenøren skulde selv foretage Afstivningen, og skete der noget, var han pligtig at bekoste Istandsættelsen. Mortensen havde imidlertid ikke foretaget nogen Afstivning, hvad sikkert heller ikke havde været nødvendig for de to Trediedele af Strækningen, og Spørgsmaalet var, om der kunde have været opstillet en Afstivning, der kunde modstaa det vældige Skred. Kunde man ikke faa en Voldgift til at udtale, at en saadan Afstivning havde kunnet lade sig foretage, var det meget tvivlsomt, om man kunde

gøre Ansvar gældende overfor Mortensen, idet der var Tale om et Skred, der laa helt udenfor Forudsætningerne for Betingelserne. Hvorledes Mortensen saa paa Forholdet, vidste Taleren ikke, men han havde fra anden Side erfaret, at Mortensen var klar over, at han havde noget Ansvar. Selvfølgelig vilde Udvalget holde igen, naar Betalingen for Arbejdet skulde udredes, ligesom det heller ikke skulde foretage sig noget Sagen vedrørende uden Byraadets Sanktion.

Jakob Jensen ansaa det for rimeligt at overdrage Mortensen Entreprisen. Mortensen havde været meget uforsigtig ved ikke at foretage nogen Afstivning, men Arkitekten og Stadsingeniøren havde ogsaa været meget uforsigtige ved ikke at standse Arbejdet og forlange Depositum for dets Fortsættelse uden Afstivning. Nu var der kun tilbage at forhandle med Mortensen, som det næppe vilde være vanskeligt at komme til Rette med. Indstillingen maatte imidlertid vedtages med Forbehold om Erstatning overfor Mortensen angaaende Skredet.

Mikael Johansen kunde ikke indrømme, at der kunde være Tale om noget stykkevis Ansvar. Dersom Mortensen anerkendte at have noget Ansvar, maatte han have det hele. Stadsingeniøren havde ingen Skyld, da han ikke var blevet spurgt, før det var for sent. Byraadet burde tage ethvert Forbehold angaaende Erstatningen.

Møller mente at vide, at Stadsingeniøren havde advaret Arkitekten, og at det derfor burde have været dennes Pligt at gøre Entreprenøren opmærksom paa hans Pligt til efter Kontrakten at foretage Afstivning. Man havde i mange lignende Tilfælde set, at Entreprenøren maatte bære Tabet.

Marinus Petersen ansaa det ikke for givet, at Entreprenøren havde hele Ansvar, fordi han havde noget. Vilde man gøre Ansvar gældende for hele Beløbet, vilde Mortensen sikkert forlange en Kendelse af kyndige Mænd for, at den Sikring, han kunde foretage, vilde have været tilstrækkelig til at forhindre Skredet. Taleren troede det meget tvivlsomt at gøre juridisk Ansvar gældende for hele Skaden.

J. C. Petersen kunde ganske tiltræde den af Udvalgets Formand skitserede Fremgangsmaade. Det var et uforudseeligt Uheld, der var sket, saa Kommunen var nærmere til at bære Tabet end Entreprenøren. Mulig burde denne have foretaget Afstivningen, men paa den anden Side kunde det ogsaa hævdes, at ingen rimelig Afstivning vilde have kunnet holde Skredet tilbage. Han tilraadede at lade Udvalget komme med Indstilling om Erstatningsspørgsmaalet.

Simonsen havde den personlige Opfattelse, at der ikke kunde blive Tale om andet end et stykkevis Ansvar overfor Mortensen. Selvfølgelig vilde Udvalget, naar Sagen kom dertil, holde paa, at Mortensen maatte have hele Ansvar, men man vilde sikkert blive nødt til at gøre Indrømmelser. Det var Udvalgets Opfattelse, at man ved at vedtage Indstillingen ikke gav Afkald paa Erstatningskrav overfor Entreprenøren.

Formanden forekom det, at det allerede nu burde fuldt oplyses, om Stadsingeniøren havde advaret Arkitekten og denne Entreprenøren, da dette Forhold kunde blive af megen Betydning.

Indstillingen vedtoges, idet Byraadet forbeholdt sig eventuelt Erstatningsansvar overfor Entreprenøren.

2. (J. Nr. 316—1911). Indstilling fra Skoleudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Malerarbejdet ved Udvidelserne af Borgerskolerne i Paradisgade og Finsensgade** til henholdsvis Malermester Hilmer Hansen for 476 Kr. og Malermester Chr. Mikkelsen for 349 Kr.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 314—1911). Indstilling fra Slagtehusudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage Arbejdet med **Flisebelægningen i Eksportslagtehallen** til Murermester N. C. Borggren for 5297 Kr.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 263—1911). Andragende fra Smed S. Mortensen om **Afsked** samt om, at der maa blive bevilget ham en aarlig Understøttelse.

F o r m a n n e n meddelte, at Andrageren var 68 Aar og havde været i Kommunens Tjeneste i 14 Aar. Da Andrageren i 1909 ikke havde ønsket sig optaget under Pensionsreglementet, kunde Budgetudvalget ikke anbefale Belysningsudvalgets Forslag om at bevilge 400 Kr. i aarlig Understøttelse.

S a m u e l s e n henviste til, at Andrageren i 1909 havde ment, at han til enhver Tid kunde melde sig til Optagelse under Pensionsfonden. I Februar i Aar havde Andrageren meldt sig og betalt sit Tilskud til Kontorchef Neergaard. Dette Forhold havde Udvalget været uvidende om, og Spørgsmaalet var nu, om Andrageren ikke ad retslig Vej kunde fremtvinge Krav paa Pension. Derfor havde Udvalget indstillet at yde ham en aarlig Understøttelse paa 400 Kr.

J a k o b J e n s e n var enig med dem, der mente, at en kommunal Funktionær kunde melde sig til Optagelse under Pensionsfonden til enhver

Tid, men kun med Anciennitet fra Anmeldelsesdagen, naar der da ikke i den Henseende blev givet særlig Tilladelse af Byraadet. Det forekom Taleren klogt at følge Budgetudvalgets Indstilling.

Møller fandt det kedeligt, om en Mand, der havde arbejdet 14 Aar for Kommunen, og som var 68 Aar gammel, ikke skulde have en Understøttelse. Maaske kunde man dog nøjes med at bevilge 300 Kr. Han vilde indrømme, at det kunde medføre Konsekvenser, men Understøttelsen kunde jo bevilges for et Aar ad Gangen.

Formanden forekom det meget lidt tiltalende, at Andrageren først meldte sig til Optagelse under Pensionsfonden, umiddelbart før han søgte sin Afsked. Skulde man gaa ned til 300 Kr., var man nær ved det Beløb, der kunde gives i Alderdomsunderstøttelse.

Mikael Johansen havde ikke været til Stede i Budgetudvalget, da Indstillingen blev foretaget, men kunde ganske følge Udvalget. Hvis Manden trængte til Understøttelse, meldte han sig nok til Alderdomsunderstøttelsen, og saa kom Staten til at udrede Halvdelen af Beløbet.

Christensen anbefalede at bevilge 400 Kr. Da Andrageren havde en lille Ejendom, kunde han ikke faa Alderdomsunderstøttelse.

Samuelson anbefalede ligeledes at give en Understøttelse paa 400 Kr. Andrageren havde været en flittig og paalidelig Mand for Gasværket.

Mikael Johansen hævdede, at Principerne maatte overholdes, og at det vilde være altfor farlig at bevilge Understøttelsen.

Budgetudvalgets Indstilling vedtoges.

5. (J. Nr. 297—1911). Andragende fra Mekaniker A. C. Nielsen om, at hans **Anciennitet** maa blive

regnet fra hans Ansættelsesdag som Smed den 25. September 1900 i Stedet for som nu fra den 29. September 1908, der er hans Ansættelsesdag som Mekaniker.

F o r m a n d e n oplyste, at Andrageren i 1909 ikke havde ønsket Forandring i Ancienniteten, da han blev spurgt derom. Budgetudvalget kunde derfor ikke anbefale Andragendet.

S a m u e l s e n syntes nok, man kunde stille sig imødekommende, naar Andrageren betalte det pligtige Beløb.

M o u s t e n skulde indrømme, at der ikke var meget forgjort ved at bevilge Andragendet, skønt det dog vilde komme til at koste Byen noget. I 1909 stod Andrageren i en Lønklasse og maatte nok have haft Raad til, da Henvendelsen skete, at betale det Beløb, der skulde udredes for at faa Ancienniteten forlænget.

C h r i s t e n s e n anbefalede Andragendet. Andrageren havde i 1909 5—6 Børn, saa det kunde nok falde ham vanskeligt at betale det Beløb, der skulde udredes for at faa Ancienniteten forlænget.

J a c o b s e n anbefalede ligeledes Andragendet. Nielsen var en ung og flittig Arbejder.

M o u s t e n var bange for, at der vilde komme for mange af den Slags Andragender. Han skulde dog intet have imod at gaa med, naar man i den Slags Tilfælde altid forlangte Lægeattest.

F o r m a n d e n hævdede, at bevilgede man dette Andragende, vilde man blive nødt til at optage alle, der meldte sig, ogsaa dem der meldte sig, lige før de begærede Afsked.

J a k o b J e n s e n kunde i dette Tilfælde nok gaa med. Man havde ofte bevilget Forlængelse af Anciennitetet for højerelønnede.

Mikael Johansen forekom det, at man maatte nægte Andragendet, hvis man skulde være i Overensstemmelse med den i sidste Sag foretagne Vedtagelse.

Andragendet afsloges.

6. (J. Nr. 249—1911). Andragende fra Formand J. Chr. Jensen om **Pensionsret**.

Formanden meddelte, at Budgetudvalget anbefalede Andragendet, fordi Andrageren, da Henvendelsen skete i 1909, lige var blevet Formand og dermed var kommet paa en noget højere Løn.

Møller forstod ikke, hvorfor denne Sag skulde behandles anderledes end de forud behandlede. Forskellen paa dem var ikke stor.

Mousten pegede paa, at Forskellen laa i, at den forrige Andrager havde Pensionsret, medens denne vilde erhverve den.

Simonsen bemærkede, at man ved at nægte Andragendet vilde fastslaa, at ingen af dem, der i 1909 svarede benægtende paa Henvendelsen, kunde optages under Pensionsfonden. Dette havde Budgetudvalget imidlertid ikke villet fastslaa. Indtil 1909 havde Andrageren staaet med en Løn af fra 200 Kr. til 800 Kr., og det var derfor forstaaeligt, at han da ikke kunde betale noget til Pensionsfonden. Nu ansaa Andrageren imidlertid sine Forhold saaledes forbedret, at han mente at kunne paatage sig Bidrag til Pensionsfonden, og saa burde man imødekomme ham.

Møller spurgte, hvor Aldersgrænsen skulde sættes, hvis man skulde optage Folk, der havde svaret benægtende i 1909.

Budgetudvalgets Indstilling vedtoges.

7. (J. Nr. 12¹⁷—1911). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

8. Paa Foranledning af **M i k a e l J o h a n s e n** vedtoges det at anmode Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om at fremkomme med et Forslag til en **Udvidelse af Sporvejslinien.**

